
OSWOBODZENIE (7) *sb n*

-e- (6), -ę- (1).

Wszystkie o oraz pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg G oswobodzeni(a) (1). ◇ D oswobodzeniu (1). ◇ A oswobodzenie (4); -é (1), -(e) (3). ◇ I oswobodzeniem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przywrócenie wolności, uwolnienie [w tym: kogo, czego (6)] (7) : Iáko tho znácznie opifuie Ezáiáfz. káp. 13. y 14. gdzie y Bábilonu zborzenie y ludu Izráelŕkiego óswobodzenie y do ich źemie przywrocenie wyráził. CzechRozm 117; A iz by tym snadniey do oswobodzenia tych dobr przysc mogło. ActReg 45; SarnStat 443.

Zwrot: »obwołać [komu] oswobodzenie« (1): iz mię pomázał Pan/ y połał mię [...] / ábym poimáńcom obwołał óswobodzenie [ad praedicandam libertatem PolAnt Is 61/1] y więźniom rozwiązánie CzechRozm 119.

Szereg: »rozwiązanie a oswobodzenie« (1): iz to pofelstwo nie ściága fie ni do kogo inego/ iedno do iętych á do tych którzy lą fercá skruźzonego: á tym ten wŕzechmogący Pan rofkazał opowiedzieć ty látá miłofierne Boga oycá ŕwego niebieskiego/ y to rozwiązánie á óswobodzenie nędznego więzienia ich á vpadkow ich RejPos 118v.

Przen (2) : wŕzákże iz wiele rzeczy nie k rzeczy nákladł/ piŕmu ś. gwałt czyniác/ iáko zwykł: chociaź nam to bez wŕtydu przyczyta: tedy fię ná to krotko ku óswobodzeniu piŕmá ś. odpowiedzieć muŕi/ áby to ná I.M. lámym zoŕtáło co nam przyczyta CzechEp 344.

oswobodzenie od czego (1): Vŕprawiedliwienie/ ieŕt Boże dobrowolne/ lálkawe/ ŕprawiedliwe/ z vprzeyej miłości/ przyięcie człowieká/ złego [!]/ grzeŕznego y zginętego/ z óswobodzeniem iego od grzechow y od zátrocenia wiecznego CzechRozm 206v.

Synonim: wyzwolenie.

Cf OSWOBODZIĆ